

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CÔNG-BÌNH BÁC-ÁI TỪ-BI

THÁNH GIÁO
SUU TẬP
1975

CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website **ANTRUONG.FREE.FR**. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO, BAN PHỤ TRÁCH KINH SÁCH WEBSITE ANTRUONG.FREE.FR** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 23/11/2011

Tâm Nguyên

THÁNH GIÁO
SƯU TẬP
1975

MỤC LỤC

1. ĐẠO PHÁP VÔ CÙNG MẦU NHIỆM
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng Ất Mão (25-2-1975)
— *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH* 7
2. HẤY DỰNG TÂM THIÊN ĐỊA MÀ TU
ĐÀN CƠ RẪM THÁNG BẢY ẤT MÃO (21-08-1975) — *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH* 9
3. HÒA MÌNH ĐỘ CHÚNG
VĨNH NGUYỄN TỰ, 27 tháng Giêng Ất Mão (09-03-1975)
— *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH* 13
4. HÒA MÌNH VỚI CẢNH CHO LÒNG ĐƯỢC AN
ĐÀN CƠ NGÀY RẪM THÁNG 10 ẤT MÃO (17-11-1975) —
GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ 19
5. TRỌN VỆ HIẾN DÂNG CHO ĐẠO PHÁP SẼ ĐƯỢC THƯỢNG ĐỂ AN BÀY
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng ba, Ất Mão (26-4-1975) — *LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH* 23
6. TẠO THỂ NHÂN HÒA
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng, Ất Mão (25/2/75) —
GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 31
7. HƯỚNG VỀ MỤC ĐÍCH TỐI CAO
(TRỰC NHẬN CHƠN TÂM)
ĐÀN CƠ NGÀY 14 THÁNG 10 BÍNH THÌN (4-12-1976) —
GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 37
8. NGƯỜI GIÁC NGỘ ĐỪNG SAY MEN TỤC
ĐÀN CƠ NGÀY RẪM THÁNG 4 NĂM BÍNH THÌN (13-5-1976) — *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH* . 41
9. MINH TRIẾT BẢO THÂN
ĐÀN CƠ RẪM THÁNG 2 ĐINH TỶ (03-04-1977) — *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH* 43
10. TU TÁNH LUYỆN MẠNG

ĐÀN CƠ GIAO THỪA 30 THÁNG GIÊNG ĐINH TÝ (17-02-1977) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH . . 49

11. **THÁNH TÂM LÀM NÊN VƯƠNG ĐẠO**
NGÀY RẪM THÁNG GIÊNG NĂM ĐINH-TÝ (4-3-1977) — NGỌC-HOÀNG THUỖNG-ĐẾ 55
12. **GIÁ TRỊ CỦA SỰ HIỂN DÂNG**
CƠ QUAN PTGL, ngày 29 tháng 2 Mậu Ngọ (6-3-1978) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 59
13. **TU LUYỆN THÂN, TÂM**
ĐÀN CƠ RẪM THÁNG GIÊNG MẬU NGỌ (21-02-1978) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 63

I. ĐẠO PHÁP VÔ CÙNG MẦU NHIỆM

CƠ QUAN PTGL, RẪM THÁNG GIÊNG ẤT MÃO (25-2-1975) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Lời sau cùng của Bản Đạo phân cùng chư hiền đệ, hiền muội Cơ Quan và chư hiền đệ muội hiện diện hôm nay.

Bản Đạo rất cảm kích tâm thành mộ Đạo của chư hiền đệ hiền muội. Vì tâm thành mộ Đạo mà chư hiền đã chọn con đường hợp lý, hợp tình, hợp Đạo để nối bước và cũng vì thành tâm mộ Đạo mà chư hiền đệ hiền muội và Bản Đạo gặp gỡ hôm nay.

Nhưng Đạo Pháp vô cùng mầu nhiệm, không thể tìm nghe, thấy, biết hay bàn nghị mà ngộ Đạo.

Vì vậy, nên cùng học Đạo mà mỗi người có khuynh hướng riêng, tùy tổ chức, Tôn giáo hay học thuyết do mỗi người chọn sẵn.

Điều mà Bản Đạo muốn nói đây là muốn đáp ứng lại tâm thành mộ Đạo của chư hiền đệ hiền muội.

Chữ Đạo qua kinh điển đã dịch giải rất nhiều. Không một Tôn giáo nào không đề cập đến nghĩa lý uyên thâm, chí linh, chí diệu của chữ Đạo. Chư hiền là những người

tìm Đạo, học Đạo, tất đã đọc, đã học qua nhiều kinh điển nói về Đạo, thì hiện giờ chư hiền đệ hiền muội hãy nhớ lại lời Lão Quân đã nói: «*Đạo khả Đạo phi thường Đạo, danh khả danh phi thường danh*» hay đức Thế Tôn cũng có dạy: «*Nhược dĩ sắc tướng âm thanh cầu ngã, thị như hành tà đạo, bất năng kiến Như Lai*».

Dem một vài lời chứng minh không xa lạ với chư đệ muội, để chư đệ muội hiểu rằng những danh từ tạm đặt theo qui ước trần gian là những phương giúp hành giả đạt đến Đạo Pháp.

Cũng như Bản Đạo hôm nay với ngọn linh cơ này cũng là phương tiện giúp chư đệ muội có một quyền năng tựa vào đức tin đó gìn giữ một đường lối đừng sai lạc.

Thông Thiên Học tuyên thuyết «*Huỳnh đệ đại đồng*», Cao Đài nói: «*Vạn Giáo Nhất Lý*».

Sự trùng hợp về phương diện lý trên không phải ngẫu nhiên mà là đương nhiên. Vì vậy, chư hiền đệ, hiền muội và Bản Đạo vẫn liên quan trên trách nhiệm tạo thế nhân hòa cho trần gian này an cư lạc nghiệp.

Còn một dịp nào hội ngộ, Bản Đạo sẽ tiếp chuyện thêm.

Hiện giờ mỗi người phải tự giải thoát và tự nhận lấy trách nhiệm trước hoàn cảnh hiện tại.

THĂNG

2. HÃY DỰNG TÂM THIÊN ĐỊA MÀ TU

ĐÀN CƠ RẪM THÁNG BẢY ẤT MÃO (21-08-1975) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH

THI

*Đắc nhất tâm rồi thế mới yên,
Muốn tâm đắc nhất phải tham thiên;
Tham thiên tâm sẽ hòa muôn vật,
Hòa ấy làm nên Đạo phối Thiên.*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội.

Chư hiền đệ hiền muội! Đứng trước cuộc biến chuyển đổi thay của đời làm giao động tinh thần, bàng hoàng trước thế sự, Bản Đạo vẫn chấp nhận và thông cảm đối với chư hiền đệ, hiền muội trong cõi đời đầy cát bụi, thân phàm tục phải xông pha làm sao khỏi nám da rỗ gót.

Chư hiền đệ hiền muội hãy bình tâm để kiểm điểm tự nhận hiện tại chính mình là ai trong dân tộc này, hoàn cảnh này.

Có tự nhận như vậy để tạo lòng tin cho mình. Nếu chư hiền tự nhận là người trong Tam Kỳ Phổ Độ, dầu ở hàng Thiên ân hay tín đồ chằng nữa, cũng đều hấp thụ phần nào chơn lý trong quyền pháp Đạo, thì Bản Đạo khuyên nên vững vàng trước lời dạy của Thánh giáo từ

mấy mươi năm qua hay tự ngàn xưa để lại.

Dầu Tôn giáo nào, dầu chi phái nào, dầu bảo là tà hay chánh thì Đạo vẫn là Đạo. Cái lý chơn chánh của Đạo đều không chấp nhận gì cả mà hoàn hảo tất cả.

Phương chi chư hiền đang tu học Đại Thừa Thiên Đạo, thì hãy dụng tâm của Thiên Địa mà tu, hòa mình với sự vật mà sống, như thuyền đã ra khơi, dầu muốn dầu không, mọi người đều phải chấp nhận có bốn phận trên con thuyền mà chư hiền đệ hiền muội là một thuyền trưởng hay một thủy thủ trên con thuyền Đại Đạo.

Một ân phước Đức Thượng Đế ban cho dân tộc này trước thế giới, thì chư hiền đệ hiền muội hãy đồng mãnh trên dòng đời xuôi ngược, chịu đựng cho qua cơn trốt gió bão bùng, dầu có tổn thương đến xác thịt hay tình cảm, nhưng đừng rời ánh sáng duy nhất của ngọn hải đăng để vượt về cho đến bến.

Chư hiền đệ hiền muội hãy nhìn kìa lòng tự tín đã giúp cho người đời đi đến chỗ đặc nhất mà mảnh đất bé nhỏ mầu mỡ này hiện tại như trăm hoa đua nở. Loài hoa nào biết thu hút tinh hoa của nhật nguyệt, biết tiếp nhận vượng khí của Đất Trời thì muôn màu khoe sắc để kết quả tốt đẹp, bằng ngược lại, thì sớm tàn tạ mà không thể qui trách nhiệm cho chủ vườn hoa.

Chư hiền đệ hiền muội hãy thấy chỗ đặc nhất đặc Đạo ở hoàn cảnh bên ngoài mà thu nhiếp cho đặc nhất, đặc Đạo của tâm linh.

Chư hiền ghi nhớ mấy lời:

*Cơ Tạo Hóa cùng thông biến dịch,
Kiếp nhân sinh trong kiếp đa thù;*

*Vào đời phải sớm lo tu,
Biết người, biết vật công phu huyền đồng.*

*Sống thường tình trong vòng thường đoạn,
Phép Đại Thừa biến mãn tam thiên,
Dầu bao nhiêu cảnh đảo điên,
Hữu hình hữu hoại chơn nguyên giữ gìn.*

*Thuyền không đáy vạn linh nương cậy,
Tâm bình yên hưởng lấy thanh bình;
Trăm sông ngàn rạch vẫn tình,
Gương trong lòng đủ, muôn hình vẫn trong.*

*Phá hình danh để lòng vô niệm
Vô niệm rời trách nhiệm mới xong;
Thiên điều thường phạt chí công,
Hòa mình với cảnh trong lòng được an.*

Chư hiền đệ hiền muội năm Đạo thứ 14 tại Vĩnh Nguyên Tự! Đức Thượng Đế đã mở màn Đại Đồng Hiệp Nhất cho đến thời kỳ này Cơ Quan có sứ mạng gồm bốn thời kỳ mà Đức Thượng Đế ban cho,

Bản Đạo phân để chư hiền đệ muội Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý hay tất cả đều ý thức đến diễn hành tuân tự của Thiên lý mà hành cho đúng Đạo.

THĂNG

3. HÒA MÌNH ĐỘ CHÚNG

*VĨNH NGUYÊN TỰ, 27 tháng Giêng Ất Mão (09-03-1975) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Đàn hôm nay, Bản Đạo đến để dạy chư phận sự Vĩnh Nguyên về phân tu học hành Đạo.

Ngày xưa, các hàng Tiên Khai Đại Đạo thừa lệnh Đức Chí Tôn hiệp hội nơi này để tạo thành Thánh thể và Pháp Chánh Đại Đạo. Cũng nơi này, đã xuất phát những người Đại Thiên Phong chức sắc Tam Kỳ Phổ Độ đầu tiên.

Vĩnh Nguyên Tự trải qua thời gian mấy mươi năm thăng trầm theo thể Đạo, tình đời, giờ đây đã trở về nguyên sơ trên dòng lịch sử của Đại Đạo. Chư hiền đệ, hiền muội sở tại đều là chức sắc hay tín đồ đạo hữu cũng là người tiếp nối Đạo nghiệp của tiền nhân, trước một biển khổ bao la đang chập chùng sóng gió.

Chư hiền đệ hiền muội đang ở trong chiếc thuyền từ vũng chắc nếu muốn vượt khỏi biển khổ bến mê, chỉ cần vững vàng niềm tin, an định tâm thần để cùng nhau lèo lái thuyền từ qua cơn sóng gió, cứu độ sanh linh.

Chư hiền đệ, hiền muội nên hiểu, người sanh trong đời dầu ở cương vị giai tầng nào trong xã hội thế gian, cái giá trị duy nhất của con người, đó là Tâm Đạo. Tâm

Đạo sẽ giúp con người biết hướng theo ngọn hải đăng để xuôi thuyền về bến giác. Tâm Đạo là vốn liếng tư hữu của Thượng Đế phát ban.

Có giữ gìn được Tâm Đạo thì Thiên Tánh sẽ phát hiện để chứng quả vô sanh ở cõi trần gian, không phải nhọc nhằn tha thiết vọng cầu nơi sơn đảo hải đảo chi cả. Chư hiền đệ hiền muội giữ gìn được Tâm Đạo thì tất cả những hàng ma, ác quỷ từ từ xa lánh hoặc hàng phục trước quyền năng vô lượng của Đạo Tâm. Chừng đó chư hiền đệ hiền muội sẽ cảm hóa người đời quay về nẻo Đạo.

Sở dĩ có đàn cơ hôm nay là nhằm về sự cứu cánh trong một địa phương hoặc trong thôn xã nầy. Nếu dân chúng nơi nào vô đạo, ác tâm thì địa phương đó phải xảy ra biết bao nhiêu cảnh đảo điên tai ách, nào chiến họa binh đao, đạo tặc thủy hỏa, hoàng trùng ôn dịch tưng bừng óng dấy nhiều hại nhân sanh.

Nếu dân chúng biết hồi đầu hướng thiện, biết trọng đạo tâm, biết làm lành lánh dữ, biết tu niệm học hành đạo lý, thì hãy vệt khoác những gì tối tăm đang che lấp đạo tâm để được sự cứu rỗi trong kỳ mạt kiếp.

Bản Đạo rất thương hại cho những chơn linh còn u-tối đang đứng bên miệng hố sâu mà vọng tưởng công hầu khanh tướng, đang gần bên bẫy mà ngỡ rằng lợi lộc vinh sang. Giây phút cộng nghiệp trong trường sát kiếp đã vong tán khô trần bất năng chuyển thế.

Muốn cứu rỗi những chơn linh ấy, muốn khoác vệt bức màn vô minh đây tham vọng ích kỷ, bạo tàn, ắt phải có những bàn tay Thánh thiện vô tư.

Nhưng bàn tay Thánh thiện vô tư ấy ở đâu?

Bàn tay Thánh thiện vô tư thật sự chớ không phải ảo tưởng vô hình mà người đời thường vọng tưởng. Người tu hành chơn chánh sẵn sàng mọi đức tánh vô kỹ, vô công, vô danh để hòa mình cùng chúng sanh hầu làm tròn bổn phận thiêng liêng cao cả trong kiếp vi nhân.

Những người ấy sẽ có đôi bàn tay Thánh thiện diu dắt người khổ nạn trầm luân đưa đón những hàng nguyên căn thiện chủng. Đã là người thì ai cũng như ai!

Chư hiền đệ, hiền muội cũng có thể làm được Thánh Hiền, Tiên, Phật, cũng có thể hoàn thành sứ mạng Thiêng Liêng để về nơi quê xưa vị cũ, mà cũng sẽ là ác quỷ, ma vương hoặc chịu trong luân hồi lục đạo.

Các danh từ được nêu lên, chỉ trong một con người ấy thôi. Chư hiền đệ hiền muội dầu sao cũng sẵn sàng phương tiện, có đất dung thân, có truyền thống đạo đức, có Thánh giáo Thánh ngôn, có thể nói là chư hiền đệ hiền muội phải làm thế nào cho xứng đáng với Thiên chức Thượng Đế đã ban trao là con đường trên thế gian nầy.

Hiện tại trong đàn, Ban Cai Quản không đủ mặt, về phần hành đạo chưa được hoát khai đúng mức.

Những gì may mắn trong cuộc sống hiện hữu của chư hiền đệ hiền muội rồi nó cũng theo thời gian mà trôi qua. Nếu chư hiền đệ hiền muội không sớm thực hiện được công quả, công phu và công trình thì làm sao có được số vốn liếng làm hành trang trở về cùng Thượng Đế.

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ hình thành các cơ cấu lớn nhỏ đều do Tân Luật Pháp Chánh Đại Đạo.

Sở dĩ Vĩnh Nguyên Tự được tạm chấp nhận một Nội Qui để điều hành nội bộ là tùy căn trí để dẫn dắt chư đệ

cho đến khi nào chư hiền hoàn thành được Hậu-đường và Công-đức-viện, sẽ chỉ dạy thêm.

Từ đây Bản Đạo khuyên chư hiền đệ hiền muội hãy học nằm lòng các điều khoản Nội Qui mà hành sự, dầu ít nhiều nhưng tâm Đạo được sáng tỏ thì Đạo quả mới kết thành. Cơ Phổ Độ rộng mở, nhưng căn trí tư hữu của mỗi người phải tự vun quén và chăm sóc lấy.

B-L-N! Hiền đệ có biết Trụ Trì hay Hội Trưởng chỉ là người chức sắc trong một Ban Cai Quản của một ngôi Chùa, còn Thiên chức của hiền đệ nằm trong lớp áo Trụ-trì hay Hội Trưởng, đó mới là cần biết đến.

Đạo nghiệp được trùng hưng, đạo tâm phải phát khởi cho huyền đồng mới vượt qua cảnh hỗn loạn để trở về nơi chốn ra đi. Hiền đệ cần học, đọc các Thánh giáo, Thánh ngôn và thường xuyên giảng giải cho các em bốn đạo sở tại được nghe lời lành, tiếng Đạo. Lời xưa có nói: “Chữ dạy Thầy, cây dạy thợ”.

Ngoài ra còn việc mở mang thôn ấp, dìu dắt nhơn sanh, đó là một công việc không hạn định thời gian hay ngày tháng, mà chỉ nhắm vào tâm Đạo kiên trì vô lượng của người đạo đức chơn tu ấy thôi.

Hiền đệ sẽ còn nhiều ân huệ Đức Chí Tôn dành cho trên quãng đường công phu tu luyện, nhưng ít ra cũng phải hoàn thành phận sự được giao phó.

Trong khi hiền đệ thực thi sứ mạng là có sự khai thông của Đấng vô hình trợ giúp cho hiền đệ. Chỉ cần chí thành, chí khẩn sẽ được tiếp nhận.

Ngày sắp đến hiền đệ còn nhiều trợ duyên khác. Hãy an lòng mà hành đạo cho đúng Đạo kéo trẻ. B-H-N

vốn có căn duyên từ trước, phải gìn giữ, đừng để mất đi. Người không trăm tuổi, thiếu thốn tiền bạc của cải chưa phải là nghèo. Thiếu công quả, âm chất, thiếu công phu tu luyện, đó là người mất vốn liếng.

Hiền đệ biết sống trong cái lộc Trời ban, cũng như cây sống trong gốc, là sự sống hạnh phúc rồi đó.

Hãy rán mà tu thân hành đạo!.

THĂNG.

4. HÒA MÌNH VỚI CẢNH CHO LÒNG ĐƯỢC AN

*ĐÀN CƠ NGÀY RẼM THÁNG 10 ẤT MÃO (17-11-1975) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ, Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Vì có việc liên quan đến sự tu học, hành đạo của chư đệ muội, hôm nay Bản Đạo cho dời chư đệ muội đến dạy dỗ.

Trước nhất là việc tu dưỡng trong khóa tịnh Đông Chí sắp đến, Bản Đạo báo trước để chư hiền chuẩn bị. Chư hiền hãy chuẩn bị ý chí thanh cao và đạo đức gần bó trước mọi hoàn cảnh nào cũng đều là hoàn cảnh thích nghi cho người tu dưỡng cả. Được như vậy, chư hiền mới giải thoát được sự phiền trược cho tâm linh và đem điểu lành trong sạch tốt đẹp đến cho tha nhân quần chúng.

Chư hiền đệ! Nhật Nguyệt chuyển luân ngày đêm, sáng tối khác nhau, người đời có lúc làm việc, có lúc nghỉ ngơi. Có thực hiện những sinh hoạt nuôi nấng cho nhân sanh thì cũng cần bồi dưỡng tâm linh cho đầy đủ sáng suốt. Thế nên, dầu trước những cuộc diễn biến trị loạn, hưng vong, đó là cuộc thi cho những người hướng đạo, cũng như vạn linh trên đường tiến hóa. Đường Đạo luân lưu vô tận, các chế độ cũng như những khúc sông, có khúc vắng, khúc dài, có khúc trong, khúc đục, có khúc sạch khúc

dơ, người hướng đạo cần sáng suốt để tùy doi nương vịnh, lèo lái con thuyền vượt sang lướt trên dòng Đạo pháp, đừng hờ hững ngã nghiêng mà đắm chìm trong sóng gió.

Bản Đạo cũng dạy về phần hành Hội Đồng Nghiên Cứu. Chư hiền hãy chung tay góp sức, trong có hòa nhịp thì ngoài mới khai hoát rộng mở để đón tiếp những người thực tâm, thiện chí đến góp sức trong đường hướng thống nhất Đại Đạo.

Về phần học tập giữa Minh Lý và Cơ Quan từ đây đến Đông Chí sẽ được xét theo căn trí để xếp để thi hầu tu học. Chư hiền hãy nhìn vào lịch trình hành đạo của Cơ Quan từ cấp bậc chư hiền sẽ thấy rõ, không đòi hỏi gì ngoài việc thực hiện đời sống tâm linh và con người tiến bộ. Đó là ý thức hệ của người hướng đạo cần phải thực thi. Ý thức đó đã được dạy nhiều trong các đàn cơ vừa qua. Chư hiền phải vượt qua tất cả mọi khó khăn, đừng chấp chi tiết mà không làm tròn việc lớn.

Chư hiền đệ hiền muội hãy lấy tâm Thiên Địa để mà tu và hòa mình cùng vạn vật để mà sống. Đạo không là cái gì mới đối với con người, mà thực sự con người là Đạo. Đạo là cái vốn tư hữu sẵn có trong con người và vạn hữu trong luật tắc hữu hình và vô hình. Thế nên, hễ là tư hữu thì vẫn còn cái tạm mượn vật gì sẽ trở về cho vật ấy. Thế nên người tu học hành đạo từ cái đã có và học lý huyền đồng cùng Thiên địa vạn vật. Chư hiền là Thiên ân trong hàng sứ mạng phải hiểu rõ hơn nữa.

Này chư hiền!

THI

*Dặn lòng chờ đến tiết Xuân sang,
Áo Đạo thay cho áo ngự hàn;*

*Vốn sẵn, đi buôn không mất lãi,
Công kia, quả nợ kết huy hoàng.*

Bản Đạo dạy ít, chư đệ muội hiểu nhiều. Chứng lòng chư đệ muội. Từ Mẫu sẽ giáng lâm ban ơn cho chư đệ muội. Vậy chư đệ muội thành tâm tịnh định để nghinh tiếp.

THĂNG.

**5. TRỌN VẸN HIẾN DÂNG CHO ĐẠO PHÁP SẼ
ĐƯỢC THƯỢNG ĐẾ AN BÀY**

*Cơ QUAN PTGL, Rằm tháng ba, Ất Mão (26-4-1975) —
LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH*

LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội.

Đàn hôm hay Bản Đạo đến để dạy chư hiền đệ hiền muội những việc cần trong giai đoạn này.

Này chư hiền đệ, hiền muội! Những gì đã được Đức Thượng Đế Chí Tôn cùng chư Phật, Tiên, Thánh, Thần dạy từ mấy mươi năm qua, giờ đây đã diễn tiến cho đến khi nào kết quả trước công cuộc xây dựng đời Thánh Đức Thượng Ngươn.

Chư hiền đệ hiền muội là những người Thiên ân chúc sắc, hướng đạo trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Đối với cuộc đời, sứ mạng Thiêng Liêng cao cả đã gắn liền với người được gọi là con cái đã chọn của Đức Chí Tôn, thì hơn bao giờ hết, người Thiên ân đã có Quyền Pháp Đạo, Thượng Đế ban trao để lèo lái thuyền từ qua bể khổ.

Từ ngàn xưa các nước trên thế giới, chính những người có sứ mạng cứu thế đến thế gian trong thời nước nhà, dân tộc của quốc gia đó phải chịu luật vay trả nhân quả, kiếp nạn đã gây tạo từ lâu kết thành một công cuộc giải quyết để cứu độ quần linh thoát vòng tai ách, nào

phải mới có ngày hôm nay đâu?

Nếu Việt Nam này, dân tộc này là những Thần Tiên sống trên miền Cực Lạc thì Thượng Đế đâu phải nhọc nhằn đến với chúng sanh và chư Thiên ân hưởng đạo đâu phải chịu mang vào mình những trách nhiệm to tát trước vạn linh sanh chúng để rồi bối rối bần khoản.

Chư hiền đệ, muội ôi! Thiên cơ sắp bày, công luật diễn tiến, dầu muốn dầu không thì tới cuối tận đường Long Hoa Đại Hội, cũng có những ngày Nghiêu tháng Thuấn vỗ bụng ngâm cơm đến với chư hiền đệ, hiền muội.

Chư hiền đệ muội hãy xem kìa đàn kiến đang lữ lượt kéo nhau thành đàn trên chỗ gò khô nong cao để tránh khỏi mưa dầm gió bắc. Loài nhỏ nhít mà Thượng Đế còn ban cho có điểm linh để biết sắp có trận mưa nên vội vàng dẫn dắt nhau tìm nơi trú ngụ.

Phương chi là con người tánh linh hơn vạn vật, quản trị mọi thứ trên đời, ắt phải biết đến trách nhiệm của mỗi cá nhân trong tập đoàn xã hội, quốc dân, nhất là những người Tôn giáo, người có được sự ban phát của Thượng Đế Chí Tôn và chư Phật Tiên Thánh Thần để thay vào việc cứu độ nhân sanh, thì cả hai nhiệm vụ, vừa thọ Thiên ân, vừa biết làm nhiệm vụ vi nhân, nhắc nhở cho mọi người không biết trước cảnh khổ của trần gian.

Bần Đạo rất hoan hỉ nhìn thấy chư hiền đệ hiền muội dầu thế nào cũng trọn lòng tin tưởng sự cứu cánh của Thiêng Liêng, nhưng sự cứu cánh ấy không do một đức tin của mỗi cá nhân mà còn phải có nơi quyền năng tối thượng, nên đã ban cho chư hiền đệ, hiền muội sẽ được vững vàng để lo lấy sứ mạng của mình trong đời hỗn loạn này.

Đành rằng Trời cao đất rộng, cánh chim Bằng mặc sức tung bay, nhưng nếu những cánh chim bay không định hướng cũng sẽ rơi vào một cạm bẫy khác trên mảnh đất tha phương. Không chim nào không có tổ, chim lia tổ là bạt gió muôn phương để rồi đáp lại những cành cây không định hướng.

Hôm nay Bần Đạo muốn cho chư hiền đệ, hiền muội biết để vững lòng, Đức Chí Tôn Thượng Đế Hội Công Đồng Tam Giáo để quyết định trong cuộc đào thải hoặc bảo tồn để đưa nhân loại trở về đời sống an lành trong Thượng Nguơn Thánh Đức, những người có sứ mạng cứu thế trong giai đoạn này luôn luôn được sự âm phò mặc trợ của các Đấng Thiêng Liêng và chư Thần minh quang bố.

Trừ khi nào những người có sứ mạng trong quyền pháp Đạo, thọ Thiên ân mà không thực hiện đúng theo Thánh ý Thiêng Liêng, đó là việc khác nữa.

Để chư hiền đệ hiền muội tự sống với cái sống Thiêng Liêng của chính mình, nhìn thấy Thượng Đế ở trong ta và ta trong Thượng Đế.

Bần Đạo giải quyết một vài vấn đề hành đạo hôm nay cho chư hiền đệ, hiền muội.

Về bản Thánh Dụ Qui Điều, chư hiền đệ hiền muội thỉnh thoảng nghiên cứu từ từ cho rõ ràng, còn hiện tại các phần hành sự vẫn giữ y như cũ. Trường hợp đặc biệt thay đổi hoặc thêm bớt như Văn Hóa Vụ, Thanh Niên Vụ chẳng hạn, có nghĩa là tạm nơi rộng thêm hai Vụ, sắp các Ban trong hai Vụ ấy để cùng hành sự trong Cơ Quan cho đến khi nào chư hiền đệ hiền muội nghiên cứu kỹ lưỡng bản Thánh Dụ Qui Điều mà Bần Đạo xét thấy hợp Thiên lý, hợp nhân tâm chừng đó sẽ mở Đại Hội để giải

quyết phần thay đổi.

Việc đàn Tam Cá Nguyệt sắp đến sẽ được tạm ngưng cho đến Đệ Nhị Tam Cá Nguyệt, tức là Rằm tháng bảy.

Trong khoảng thời gian ngắn này sẽ được sự dạy dỗ bất thường của các Đấng Thiêng Liêng khi hữu sự.

Còn đàn lệnh được ban hành lúc trước như Ngọc Minh Đài, Vĩnh Nguyên Tự cũng chờ đợi cơ vận chuyển Sắc Lệnh sẽ thiết đàn, trong khoảng trống này, chư hiền đệ hiền muội đừng nghĩ rằng xa cách Thiêng Liêng, mà rất gần với Bản Đạo hay chư Phật Tiên vậy.

Những tâm hoạt động hằng ngày trong các chương trình hành đạo nơi Cơ Quan chư hiền đệ an lòng xúc tiến từ từ tùy cơ ứng biến.

Hiện giờ trong Tam Cá Nguyệt này, chư hiền đang bận rộn, vừa sắp xếp nội bộ vừa lo lắng trước cuộc đời nhưng không sao tất cả, chư hiền đệ! Đây cũng là bài học rất đặc giá cho thế giới nhân loại ngày nay. Nói đến nội tình Đạo giáo, khi đức Từ Phụ an ủi dỗ dành, khuyên lơn nhắc nhở, khi đức Từ-Tôn kêu gọi tha thiết với các con, khi chư Phật Tiên Thánh Thần đều giúp đỡ, dẫn dắt trên mọi bước đường cứu thế, chỉ có một việc là hòa hiệp nhau để thực hiện sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ mà thôi.

Bao nhiêu Thánh ngôn Thánh giáo bao năm qua rồi đến ngày nay phải chịu cho lũ hổ lang lừa dối, dẫu muốn hiệp cũng bị trở ngại không ít, dẫu muốn hòa cũng muộn màng rồi.

Đó là cơ Trời sắp đặt, người thế gian không thể cãi qua được.

Nếu tự mình không cứu lấy mình, không tìm đường

giải thoát, không hoàn thành sứ mạng trước Đấng Chí Tôn thì luật Trời cũng giải quyết cho tất cả.

Chư hiền đệ hiền muội! Ngoài phần cứu trợ nạn nhân, cùng điều hành nội bộ, chư hiền đệ hiền muội hãy an lòng chuẩn bị trong Đệ Nhị Tam Cá Nguyệt để lập đại kỳ công trên đường phổ độ chúng sanh.

Đã là người tu hành chơn chánh, có đức tin trọng đại, có sứ mạng Thiên ân, chỉ còn một việc là trọn vẹn hiến dâng cho Đạo Pháp sẽ được sự an bày của Đức Thượng Đế sắp đến đây.

Chư hiền đệ hiền muội cũng như mọi người có trách nhiệm đối với giai đoạn vô minh này, nhưng Bản Đạo dặn cho kỹ hãy giữ trọn vẹn tinh thần đạo đức, hãy gìn lòng bác ái, từ bi, hãy nhớ đến ân oai của Thượng Đế đã ban cho và đừng quên mình trong quyền pháp Đạo, dẫu việc khó khăn đến đâu chư hiền đệ hiền muội cũng sẽ được dễ dàng đáp ứng và cứu độ người đời.

Trước bao nhiêu cuộc diện thay đổi, các Tôn giáo đã chấp nhận, một thâm tình để giải quyết mọi sơ đoán hiện hữu. Nhưng có được hay không cũng là sự định đoạt của cơ Trời, từ nhân sự đến Thiên cơ tất cả không ngoài con người trên cõi thế, nên chi Bản Đạo khuyên chư hiền đệ hiền muội luôn luôn giữ vững tâm linh để đi suốt đoạn đường sứ mạng.

THI

*Tấn tường phải diễn đến tàn canh,
Đủ lớp nịnh trung, thế mới thành ;
Lời dặn xưa kia đem học lại,*

Để tròn sứ mạng trước nhơn sanh.

Chư hiền đệ hiền muội được cử đặt trong các phần hành Đạo và các Vụ, các Ban, Bản Đạo xét thấy tâm đạo sốt sắng của chư hiền đệ hiền muội đã làm cho bức tường kiên cố để ngăn đón những xáo trộn của cuộc đời, nếu cả phần hành Đạo được đứng mức lại là ngọn đuốc tuệ soi giữa sương đêm đen tối để tránh nơi chông gai cạm bẫy.

Tuy nhìn vào thế cuộc không thể phân biệt được người hay ta ở hoàn cảnh nào, nhưng mỗi khi có trách nhiệm được đặt để trong vòng tay của các Đấng Thiêng Liêng, thì trách nhiệm ấy là một bảo vật để giúp cho người hành đạo đi suốt quãng đường đã vạch ra. Nên chi những hàng hướng đạo, những bậc đạo tâm đều có một quyết định hẳn hoi trong đời sống của họ không bao giờ thay đổi.

Chư hiền đệ hiền muội nơi đây, người đã được đức Chí Tôn điểm nhận và ban ơn trên đường hành đạo từ lâu, cũng như những người mới tập sự hoặc mới tìm được những đường lối thích hợp đạo lý đúng với sở nguyện mà xung phong vào các chức vụ đều được Tam Giáo Công Đồng ghi nhận để chư chức việc, chư phận sự đủ thần lực tự tin mà hành đạo.

Việc làm phải làm, đường đi cứ đi, đừng bê trễ cũng đừng dừng bước để chóng đem lại an bình cho nhân loại. Chư hiền đệ hiền muội là một nhóm người đang được ơn Thượng Đế để thực hiện một sứ mạng trong các sứ mạng cứu thế và vẫn còn bao nhiêu nhóm người khác cũng đang làm những việc khác, mỗi mỗi các tư kỳ phận trong quyền năng của Thượng Đế.

Chư hiền đệ hiền muội an lòng tiến hành mới thấy được lẽ nhiệm mầu của Trời đất chuyển xoay.

Muốn đem một phép mầu hữu hình để làm thế tựa cho niềm tin của chư phận sự, nhưng đó cũng không phải đúng với đạo lý trường tồn, mà chính phép mầu sẽ ban đến cho mọi phận sự trong đêm nay bằng cách tiếp xúc tâm linh mới là thế tựa vững chắc.

Chư hiền đệ hiền muội sau khi xả đàn hãy an nghỉ đến Tý thời Tịnh tập thể hướng về Thượng Đế trong giờ phút đó sẽ được ban ơn và chư hiền đệ hiền muội sẽ được an bày trên đường hành đạo.

THI

*Dặn dò đệ muội rán tu hành,
Giữ trọn thanh tâm tiếp diễn lành;
Chờ đợi ác vàng vừa lộ bóng,
Lên đường cứu độ khắp nhơn sanh.*

Bản Đạo ban ơn lành chư hiền đệ, hiền muội.

THĂNG.

6. TẠO THỂ NHÂN HÒA

*Cơ QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng, Ất Mão (25/2/75) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào chư hiền đệ muội.

Đêm Thiên Quan Tứ Phước, chư hiền đệ hiền muội tựu họp đông đủ nơi đây, Bản Đạo rất vui mỗi khi thấy con cái của Đức Chí Tôn quây quần dưới chân Từ Phụ để nghe lời Thánh Huấn.

Đàn nay là đàn phúc trình Tam Cá Nguyệt của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý.

Đàn phúc trình chung niên của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý trong nhiệm kỳ ba năm, Bản Đạo vui mừng khi nhìn thấy chư hiền đệ hiền muội có đạo tâm chí thành tuân hành lệnh của Đấng Từ Phụ cùng chư Phật, Tiên cũng như Bản Đạo để hoàn thành sứ mạng đối với Đạo và đời. Trong ba năm qua, chương trình hành đạo cũng thực hiện khả quan dầu chưa kết quả toàn diện, nhưng với nhân sự hiện hữu về tâm lực cũng đáng được ngợi khen.

Này chư hiền đệ muội!

THI

*Danh lợi bao phen cũng thế thường,
Sao bằng đạo hạnh trái muôn phương;*

*Khi nên, nên cả và thiên hạ,
Dừng gót an vui chốn Đạo trường.*

BÀI

*Trường Tạo Hóa, Hóa Công sắp sẵn,
Kiếp nhân sanh, sanh đặng bao đời;
Trong đời mấy bậc thú ngời,
Làm sao xứng đáng con người trần gian.*

*Khai Đại Đạo hóa hồng Chánh Đạo,
Độ nguyên nhân cõi áo phàm nhân;
Lập đời Minh Đức Tân Dân,
Nhà an nước trị Thiên ân gọi nhuần.*

*Tùy tâm Đạo mà phân trách nhiệm,
Lập chí rồi mới điểm đầu công;
Đức tài dầu chẳng tương đồng,
Siêng tu cần mẫn, thật lòng thì nên.*

Chư hiền đệ, hiền muội nghe Bản Đạo phân đây:

*Tam Cá Nguyệt chung niên hành đạo,
Đệ phúc trình kiểm thảo khuyết ưu;
Có câu: "Đạo Pháp trường lưu",
Khuyết thì bồi bổ còn ưu trọn lành.*

Bản Đạo xét thấy các Ban trong Vụ Nội Chánh đã tiến bộ rất nhiều, nhất là Ban Văn Hóa đã lập được nhiều công tác rất đáng khích lệ và khen ngợi.

Tuy nhiên phải cần nên tiếp tục nghiên cứu kỹ các bài học các lớp sưu tập để phát hành trong nhiệm kỳ mới.

TIẾP BÀI

*Nội Chánh Vụ thừa hành Thánh ý,
Cùng các Ban chung thi lo lường;
Cơ Quan một cánh bướm trường,
Vững vàng leo lái hồng dương Đạo mẫu.*

*Ban Văn Hóa cầm đầu mọi việc,
Tạo nên hàng Thánh Triết, Hiền Nhân;
Bản căn đạo lý tinh thần,
Mầm non giáo dục trí dân vững vàng.*

Nầy hiền đệ! Nhân sự tuy cũng rất cần, nhưng cần hơn hết là sự đồng tâm nhất trí thì việc gì cũng làm nên, cũng phát triển đó hiền đệ!

TIẾP BÀI

*Văn Phòng Vụ ân ban trách nhiệm,
Các hồ sơ kiểm điểm cho xong;
Đặc chương thu thập ngoài trong,
Hoàn thành Thư Viện quả công ghi đề.*

Nơi đây Bản Đạo cũng có đôi lời cần lưu ý chư hiền đệ hiền muội về trách nhiệm của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý có liên quan đến Ngoại Giao Vụ.

Chư hiền đệ hiền muội có ý thức được sự diễn tiến thời cuộc hôm nay và chương trình hành đạo trong mười năm qua của chư hiền đệ hiền muội hay không?

Các Đấng Thiêng Liêng cũng đã đôi lần nhắc nhở về sự liên giao Tôn giáo bạn, nhưng chư hiền đệ hiền muội không tiếp tục được là vì chưa hiểu Thiên cơ và Thánh ý.

Một phân khác là sự liên giao và Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo trong nội bộ Cao Đài.

Chư hiền đệ hiền muội đã bỏ qua nhiều công quả đặc biệt về liên giao và phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo thì không nên từ khước một việc làm khó khăn hay ngang trái nào cả, vì chư đệ muội đã thường nguyện:

*“Dầu trong mọi cảnh khó khăn,
Nguyện lòng đem hết sở năng thực hành”.*

Hơn nữa, Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo cần được truyền bá sâu rộng đến mọi người để giúp người khác giác ngộ tìm một lối đi, một hướng tiến như đèn cần cho đêm tối, thuốc cần cho bệnh nhân. Nếu biết đêm tối, có đèn mà không đốt. Biết có bệnh nhân, có thuốc mà không chữa, thì có đèn, có thuốc cũng chẳng ích lợi cho ai. Phải hòa mình vào thế tục mới độ được người đời.

Chư hiền đệ hiền muội hãy làm hết bốn phận, kết quả hay không còn tùy ở cơ duyên và căn trí.

TIẾP BÀI

*Ngoại giao Vụ lo về đối ngoại,
Một công trình trọng đại liên giao;
Có tình thì lý mới sâu,
Muốn nên sứ mạng dãi dầu đừng nao.
Nữ Chung Hòa trưởng cờ Đại Đạo,
Dầu ngại ngần khổ đảo chớ nài,
Chị em nối chặt vòng tay,
Giúp cô, trợ quả hằng ngày không quên.
Công có được nhờ nên việc khó,
Khó không làm thì có được chi?*

*Đạo mẫu nhiều chỗ ẩn vi,
Mở lòng bác ái, từ bi sẽ rành.*

Bản Đạo rất vui mừng được thấy các trò Thanh Thiếu Niên hiện diện đông đủ hôm nay.

Điều ban ơn trước tiên là Bản Đạo chấp thuận trên nguyên tắc huy hiệu và đồng phục. Còn Nội Quy thì sẽ có một đàn cơ gán đây riêng biệt cho Thanh Thiếu Niên để tu chỉnh lại Nội Quy cho gọn ghẽ, không rườm rà.

THẮNG.

7. HƯỚNG VỀ MỤC ĐÍCH TỐI CAO (Trực nhận chơn tâm)

*ĐÀN CƠ NGÀY 14 THÁNG 10 BÌNH THÌN (4-12-1976) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Bản Đạo để lời khen ngợi tinh thần tiến Đạo vượt bao khó khăn thử thách ràng buộc quanh mình để hướng về mục đích tối cao mà chư đệ muội đã chọn.

Chư hiền đệ hiền muội! Bản Đạo vừa mới nói đến hướng về mục đích tối cao, chư đệ muội nghe qua có thấy lòng thích thú khi trở bước dặm dài thiên lý, có âm vang hòa nhịp đồng hành hay thấy lòng phân vân ngẩn ngại?

Mục đích cao thượng ấy xa hay gần, thực tế hay trừu tượng mông lung, cái thể an bày vĩnh cửu hay thể tựa tạm thời trước sự vật quá đổi thay.

Có nghe được tiếng nói của lòng mới thấy mình có thực hay không có, nếu đã thật có, mình biết mình, thì sứ mạng Thiên ân trong Tam Kỳ Phổ Độ này mới có thật ở chính mình.

Chư hiền đệ hiền muội nghe Bản Đạo phê đây:

THI CA LIÊN HÀNH

*Chư Thiên ân thừa hành sứ mạng,
Bản Đạo phê xứng đáng công trình;
Được khen sai sửa phân minh,
Hành trang đạo lý trong tình Thiêng Liêng.*

... Có gần gũi nâng đỡ lẫn nhau, mới chia sẻ vui buồn trong trường Đạo, thế đời.

Có thân mật thương yêu mới xây dựng được tinh thần đồng nhất.

Có đồng nhất mới phát hiện được tâm linh, điều hòa guồng máy để đối phó với những gì trở ngại biến thiên.

THI

*Thiêng Liêng sẵn có một tình thương,
Bền vững xông pha giữa thế trường;
Gieo giống Đạo lành ra khắp chốn,
Cho người biết sống cảnh an khương.*

CA

*An khương bởi tinh thần dân tộc,
Văn hóa cùng Đạo học phát minh;
Cùng trong cái thế quân bình,
Nhơn sanh hòa nhịp tâm linh hiện hành.*

Này chư đệ muội! Đạo pháp đều có ở mỗi con người. Có con người là có Đạo pháp, bởi vô minh che lấp mới không nhận thấy đó thôi.

Nay mượn đạo lý bên ngoài chỉ đạo lý bên trong.

Mượn cái pháp hữu hình để chuyển luân cái pháp vô tướng cũng là điều gương mà làm vậy.

Mấy lúc qua rồi chư đệ muội hiệp nhau tu học tâm pháp, học để chi?

Sao không tự học mà lại hiệp nhau hai bên để cùng học?

Có phải học để tìm thấy Chơn-tâm không?

Học tức là dụng tâm để học, để tu, mà dùng tâm để cầu tâm thì không thấy tâm, bằng dụng ý mà cầu tâm lại còn nhiều sai biệt, tìm trong kinh điển đạo thơ, ẩn mình nơi cô tịch để tìm Chơn-tâm, có thấy được Chơn-tâm hay là chỉ thấy Chơn-tâm trong lý trí, trong tưởng tượng mà thôi.

Chư đệ muội! Trong chỗ động mới thấy tịnh, chỗ vô tâm mới trực nhận được Chơn tâm.

Chơn tâm bất biến mà dịch sử vô cùng. Do sự bất biến mà chủ sử cả muôn loài.

Tình thức ứng biến linh động, ánh sáng có phản chiếu mới thấy sử dụng của Thái dương, cho nên nói: “Học sư bất như học hữu” là vậy.

Nơi đây Bản Đạo chưa giải đến Thiên ý, nếu chư đệ muội thấy tâm thanh tịnh mà gấp đi thì hành động bằng vọng tưởng, đi cũng bằng vọng tưởng rồi tới nơi cũng bằng vọng tưởng thì hoài công biết mấy!

THI

*Hành đạo biết rằng Đạo ở trong,
Biến nên vạn pháp cũng do lòng;
Tam thiên thế giới trong tay nắm,*

Chính thị tâm này đạt lý không.

CA

*Không tận lực lẽ Trời sao thấu,
Có thủy chung mai hậu huy hoàng;
Dầu cho trái mấy thương tang,
Vẫn còn một mảnh tâm đan chói lò.*

*Chói lò ánh Đạo bủa trần gian,
Mát mẻ lòng người thế mới an;
Thế mới an rồi thành Đại Đạo,
Thiên ân dành sẵn cõi Thiên Đàng.
Đàn anh tiến, đàn em cũng tiến,
Đủ pháp quyền vượt biển đặng sơn;
Chỉ cần một mảnh tâm đơn,
Vào đời tạo thế nghĩa nhưn hiệp hòa.*

*Hòa hiệp hướng về chỗ tối cao,
Đất Trời Ta, vốn có xa nào,
Cùng sanh cùng trưởng, cùng thu liễm,
Hòa hiệp hướng về chỗ tối cao.
Chỗ tối cao, Cao Đài ngự trị,
Chường pháp quyền trong lý vận hành;
Biết nhìn nhận chốn khởi sanh,
Mới nên được Đạo tái thành Hóa Công.*

*Cang nhu đúng Đạo Trời phân định,
Thế quân bình quyền chính vững an,
Hỡi chư đệ muội trong đàn!
Tìm ra lẽ Đạo vững vàng mà tu.*

THĂNG.

8. NGƯỜI GIÁC NGỘ ĐỪNG SAY MEN TỤC

ĐÀN CƠ NGÀY RẰM THÁNG 4 NĂM BÍNH THÌN (13-5-1976) — GIÁO
TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo chào mừng chư đệ muội.

Bản Đạo đến để giúp thêm tinh thần hành đạo của
chư hiền đệ hiền muội và chan rưới tình thương mát mẻ
cho lòng người khắc khoải bằng khung trước Thiên cơ
diễn tiến.

Chư hiền đệ muội!

*Trước mắt nhìn kia trò huyện hóa,
Sân khấu đời diễn tả vô cùng;
Vai tuồng có nịnh có trung,
Vua quan hề tướng vấy vùng mùa men.*

*Điều chơn giả chê khen xấu tốt,
Cũng có tay sắp lớp đặt tuồng;
Ai từng vượt biển qua truông,
Mới hay máy Tạo thước khôn sẵn bày.*

*Người giác ngộ đừng say men tục,
Bực tri cơ tự tức tự nhân,
Đương nhiên trách nhiệm lo toan,
Tự nhiên vô nhiễm bằng an thoát trần.*

*Suy kim cổ bao lần bĩ thời,
Cuộc dinh hư tiến tới không ngừng;
Có chi mà lại đứng đứng,
Vay vay trả trả cũng chừng đó thôi.*

*Khuyên đệ muội trau dồi tâm đức,
Cho chính mình xứng bậc Thiên ân;
Trải lòng vô ngã vô nhân,
Tùy thời lập thế muôn dân hưởng nhờ.*

Chư hiền đệ muội! Trong niên trình mới không có gì mới hơn chương trình đã dạy mấy năm qua.

Hãy tiếp tục tiến bước để hoàn thành mọi mặt. Có âm phò mặc trợ.

Điều cần nhứt là những người đã giác ngộ thì phải chấp nhận đạo lý thuần chơn để xây dựng cho cuộc đời mà không ranh giới lãnh vực nhân ngã.

Làm được như vậy Tiên Phật Thánh Thần cũng không khác.

THĂNG.

9. MINH TRIẾT BẢO THÂN

*ĐÀN CƠ RẪM THÁNG 2 ĐINH TỶ (03-04-1977) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào chư hiền Thiên ân đệ muội.

Đại Hội Thường Niên vừa diễn tiến một cách khả quan. Bản Đạo không nhắm vào hình thức tổ chức khéo léo trang nghiêm bề ngoài mà ngợi khen bao nhiêu tâm chí thành trước trách nhiệm thiêng liêng của chư hiền đệ, hiền muội.

Lòng chí thành thấu đến Ngọc Hư Cung, Tam Giáo Đạo Tổ đã giáng lâm chứng chiếu trong giờ phút trang nghiêm của Đại Hội và Bản Đạo không đến trước ngày Đại Hội mặc nhiên đã kiểm phê và chấp nhận các phần hành đạo đã qua, đang thực hiện và sẽ thực hiện ở các phúc trình.

Đức Thượng Đế Chí Tôn sẵn dành hồng ân cho chư đệ muội trên lộ trình tu hành học đạo gặp trở ngại khó khăn.

BÀI

*Một sứ mạng thiêng liêng cao cả,
Trong tình thương Tạo-hóa hiếu sinh;
Trước tiên mình phải dạy mình,
Dạy mình rồi mới đăng trình thực thi.*

*Trên Thượng Đế huyền vi ban bố,
Dưới nhơn sanh muôn ngõ mong chờ;
Thật tâm mới được tri cơ,
Hễ tu thì đắc chớ ngờ ai ơi!*

“**Nhất điều phi vạn điều tòng**”, một con chim bay, vạn con chim đều cất cánh, Đại Hội Thường Niên chư đệ muội đã thực hiện được tinh thần đó.

Nhìn vào vòm Trời rộng lớn bát ngát bao la, đàn chim ríu rít tung bay, mặc cho bầy dò khắp chốn, cung lưới bủa giăng chỉ chực đến ngang tầm mức là buông tên thả lưới.

Nhưng điều đáng lo ngại là đàn chim kêu nhau về tổ ấm hay bạt gió muôn phương.

Điều đáng lo ngại hơn nữa là những con chim bực phước ham môi hay tự ý vào đôi cánh mỏng manh mà say mê lạc lõng.

Đạo Pháp trường lưu, hành giả quyết tâm giác ngộ xuôi thuyền về bến giác thì ý chí phải kiên cường, biết lúc nên đi thì đi, lúc nên đậu thì đậu.

Đêm Trăng sáng đầu nước ngược cũng có thể giông thuyền.

Ngày mà âm u đầu xuôi giòng cũng nên cầm sào nghỉ ngơi.

Đó là minh triết bảo thân.

Cũng vẫn chiếc thuyền mà người thuyền trưởng khéo léo bề lái trở chèo cho thuyền vượt qua những cơn sóng to gió lớn.

Đó là việc đáng lưu ý, nhưng điều quan trọng hơn hết là những tay thủy thủ có thật tâm gìn giữ con thuyền

trước bao vạn sanh linh đang lặn hụp hay không?

Nếu đã thật tâm thì vui cùng vui, khổ cùng khổ, một tâm chẳng đổi, một chí chẳng dời thì tiến hành dầu khó khăn cũng đạt nhiều kết quả.

Đó là trung thành sự Đạo.

TIẾP BÀI

*Việc không khó chỉ lòng mới khó,
Khó bởi lòng hay có bởi lòng;
Thật thì ngoài cũng như trong,
Vấn dài nằm lại một lòng bàn tay.*

*Muốn bảo thân dụng tài đúng chỗ,
Muốn trung thành giác ngộ tùy thời;
E dè khi vắng bóng người,
Khổ vui cộng tác một lời là Tâm.*

Mười hai năm tu hành học Đạo, chư đệ muội phải tự thấp đước mà đi.

Ngày nay đây, chư đệ muội tiến hành chương trình đã vạch. Hãy nhớ lời Bản Đạo:

TIẾP BÀI

*Trong tổ chức tri âm tri kỷ,
Dứt phạm tâm đạo lý sáng soi;
Sớm khuya tâm hạnh trau dồi,
Khiêm cung hòa ái độ người muôn phương.*

*Nguyện chung sức mở đường đại chúng,
Đem đạo mẫu công dụng mọi nơi,*

*Cho người thông cảm cùng người,
Đẹp tan sắc phái phục hồi tình thương.*

*Đó Thiên ân trên đường sứ mạng,
Lãnh pháp quyền xứng đáng vai trò;
Ngại gì những khúc quanh co,
Vấn cớ thế sự dẫn đo nhọc lòng.*

*Trên Đại Đạo cộng đồng nhất thể,
Trong tinh thần bảo vệ Quốc phong;
Muốn cho huynh đệ đại đồng,
Trường giang vạn phái xuôi dòng về nguyên.*

Bản Đạo cũng nhắc nhở chư hiền đệ muội phải siêng tu học và chỉ có siêng học cho suốt cho thông thì mới thấy đường cao siêu mà tiến bước, nẻo đọa lạc mà tránh đi.

Tội lỗi hiện kiếp có thể dùng hình thức sám hối để xóa mờ, nhưng tội lỗi thâm sâu từ lịch kiếp hoặc tế vi ẩn áo tự đáy lòng bởi không dễ thấy nên khó trừ.

Chư hiền đệ muội cần lưu ý điểm này để tự an bày trong tình thương Vô-Cực.

Đường lối đã vạch ra, đã hoạch định chư hiền đệ muội hãy tiến bước sẽ được ban ơn.

Hỡi các trò Thanh Thiếu Niên ngoan Đạo của Đức Chí Tôn Thượng Đế! Cao Triều Lão Hữu nhờ Bản Đạo chuyển lời đến thăm các trò và xin nhắc nhở các trò ghi nhớ những lời Lão Hữu đã dạy.

Thế cuộc càng chuyển biến, các trò càng ý thức được thế nào là sứ mạng tiếp nối trong tương lai, thế nào là hiến dâng.

Các trò sẽ còn nhận định được nhiều hơn nữa, nhưng chờ đợi thì quá trễ nên bước sớm tốt hơn, đang sức sáng tạo cần sáng tạo cho được căn bản tâm linh thì trên hoàn đồ thiên lý không còn sợ gì loài sa-tấn ác-quỉ.

THĂNG.

10. TU TÁNH LUYỆN MẠNG

*ĐÀN CƠ GIAO THỪA 30 THÁNG GIÊNG ĐINH TỶ (17-02-1977)—
GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Xuân về trước ngõ, chư đệ muội hãy vui vẻ đón Xuân. Dầu có muôn ngàn mùa Xuân qua qua, lại lại, tới tới, lui lui, nhưng người khách biết thưởng Xuân thì Xuân với lòng người là một, không qua không lại, không tới không lui, không thời gian ước định mà vĩnh cửu hằng tại.

Trải qua những bước đường trần thế, người lữ hành đã từng trải biết bao thác ghềnh, rừng núi gian lao khổ cực, cái nóng bỏng, cái thê lương, cái giá rét của năm tiến, năm lùi, người khách khoác lên chiếc áo tứ đại bao bọc mảnh tâm đơn để hòa nhịp cùng thiên nhiên tạo vật, dầu nóng bỏng hay thê lương, lạnh lùng hay băng giá, khách vẫn huyền đồng trời bước.

Khách đó là ai?

Có phải người Thiên ân trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đang sóng bước trên đường sứ mạng hoàng pháp giúp đời hay không?

Câu hỏi chỉ cần được trả lời bằng một nụ cười chân thành mà tự toại, ánh mắt hòa cảm mà vô tư, bước chân nhẹ nhàng mà vững chắc. Chư hiền đệ muội ai đã đáp

được và ai chưa đáp được?

Cười... cười... còn khoảnh khắc nữa sẽ chấm dứt chu kỳ một năm, ta hãy tạm dừng bước để nhấp chén trà sen, nâng ly rượu cúc để ấm lòng rồi tiếp tục hành trình trong niên trình mới.

Đời loạn ly bởi nhân tâm ly loạn. Là loạn trong tham dục cuồng si ảo ảnh để rồi lâm vào kiếp nạn trần gian. Vật chất là thiết thực cho vạn sanh, linh quang là căn cơ của vạn vật.

Không thứ nào trọng cũng không thứ nào khinh, vật chất không cầu mà vẫn có, linh quang thiết yếu mà sẵn dành. Khéo ở khéo ăn, khéo trau khéo luyện, thì bụng no mà lòng thanh thản thung dung tự tại, bằng tham dục nghiêng ngã thì càng lo nhiều, càng đói lắm, càng tự hủy diệt lấy nhau.

Luận một câu thế sự để xóa hết tang thương, mượn túi Xuân tô điểm bức tranh đời, những nét thái hòa để người vật thưởng Xuân trong Đạo cả.

THI

*Tam dương khai thời yển phi hồi,
Vạn vật phùng Xuân nhất tưu bôi;
Thế sự vô nan Xuân bất tận,
Ngô tâm ứng hiện thị Thiên thời.*

Giòng nước luân lưu khi ròng khi lớn thị hiện vạn pháp trường lưu biến chuyển. Không ai tắm hai lần trên một dòng nước. Càng cố bám víu, dẫn vào trong sự thay đổi vô thường. Muốn nhìn thực tế bình thường, thì thực tế đã mịt mờ hư hoại. Thế phải làm sao?

Này ai ơi!

PHÚ

*Hãy giác ngộ với nắng Hè còn nóng bỏng,
Hãy tùy thời gió lộng đón Thu sang,
Hãy kiên tâm khi gió buốt của Đông hàn,
Hãy hòa nhịp bước không thời gian cùng Tạo Vật.
Này chú đệ muội!
Kìa chén trà sen mùi bát ngát,
Ta nhấp hương Xuân rồi mặn lạt sẽ chia nhau,
Càng đắng cay, càng thấm lẽ Trời cao,
Có Thu Đông Hạ mới đượm thêm màu Xuân sắc.*

Rồi đây bã nếp sẽ bị phế thải khi chất rượu đã lọc qua hồ. Những vật vô thường sẽ hư hoại khi bản thể đã kết tinh. Những chướng ngại đau khổ là ngọn lửa nung đốt thêm cho vàng mười đúng tuổi.

Con người có Tánh Mạng. Tánh là Thiên Tánh, Mạng là Thiên Mạng, hai tú khí Âm Dương tạo thành là bản thể của Thiên Địa vạn vật. Nếu biết tu tánh, đừng để tánh bị mê muội bởi tham dục che lấp vì danh lợi, tình tiền.

Những thứ vật vô thường đã gây cho con người biết bao thảm họa triền miên từ kiếp này sang kiếp khác.

Biết tu Tánh thời không tham thì vẫn có mà ăn, mà mặc, không tranh đấu mà vẫn có chỗ ở, không lăn thân vào chỗ đau khổ mà vẫn có địa vị con người.

Do đó, tu Tánh là ánh linh sáng chói trong muôn ngàn nẻo Thánh. Còn biết luyện Mạng là Thiên Mạng hằng tại, không thiên không lệch, không ô-nhiễm tham

đục, trên thuận cùng Trời, dưới an vui bốn cõi, hòa bình khắp chốn, lòng dân là lòng ta, lòng ta là lòng Trời sống thì Thánh, thác thì thiêng. Ôi! nội Thánh ngoại Vương, sống hằng sống trong cõi Thiên Đàng Cực Lạc thì còn gì mơ ước nữa? Phật Tiên cũng chỉ thế thôi!

Chư hiền đệ muội!

PHÚ (TIẾP THEO)

*Là một nhơn sanh sống trong vòng Trời đất,
Mảnh hình hài vốn vật tối linh linh,
Giữa đất Trời cùng một khối nhơn sinh,
Sao vùi lấp dưới vô minh, đành đoạn tình gieo mình
trong kiếp nạn.*

Chư đệ muội!

*Hỡi nhơn thế hãy nghe lời Ta phán,
Dân ý thị Thiên ý, một bầu chung xán lạn giữa quần sanh.
Hãy đoạn trái oan thì Tánh Mạng được an lành,
Nhơn đục thị Thiên chi sở đục,
Lòng bác ái, đức hảo sanh ấy thuận Thiên thành Đại Đạo.*

Trên quăng đường hành đạo, người được xếp vào hàng Thiên ân Quyền Pháp, muốn hoàn thành sứ mạng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ phải vừa tự độ, vừa độ tha. Tâm Tánh là vật không mà lại có, có mà lại không.

Cái bản thể như hằng tại, như nước vào chỗ thật nhỏ, ở chỗ thật to, xuống chỗ thật thấp, lên chỗ thật cao, dầu lửa đốt thật sôi, nước cũng thành ơn mưa móc, gió thổi thật to thành sóng cả, nước vẫn dịu mát trong lành.

Nội tâm bình thân thì ngoại thể ung dung, có tác phong đạo hạnh để cảm hóa người đời. Hãy khắc kỷ phục

lễ để nâng cao phẩm giá của người tu.

Trái một thân mà độ được ba thân, trái một lòng mà muôn lòng được vui, đó là vừa tự độ, vừa độ tha.

Chư đệ muội có biết không?

PHÚ (TIẾP THEO)

*Nhân sanh vô giá bảo, Xuân nhật kỷ trùng lai,
Trước điện vàng hực hỡ ánh hoa mai,
Dưới bệ ngọc vui vầy câu đạo lý,
Kết quả đó là tri âm tri kỷ,
Nương tựa nhau khi phong thủy bất hòa,
Hãy thương nhau như con cái một nhà,
Hãy thủ túc tâm can điều hòa trong một thể.
Rời đây trái chín sẽ xa rời cõi rẽ,
Thì chồi non tiếp kể sẽ vươn lên,
Dầu cuộc đời có điên đảo, đảo điên,
Thì Thế Đạo, Pháp quyền làm sự sống,
Xuân Đình Tỵ huy hoàng trước cổng,
Lão chúc chư hiền vui sống đức ân ban,
Nghiep duyên quanh quần rộn ràng,
Thường Xuân để trọn lòng vàng thường Xuân.*

Chư đệ muội! Thiên Địa vô tư, Thần minh thời sát. Sở dĩ có lời dặn dò là để giữ sự yên ổn cho tất cả được hưởng trọn ân Xuân của Đức Chí Tôn Thượng Đế chớ ngoài ra không có gì cả.

Đối với các Đấng Thiêng Liêng thì năm tháng ngày giờ không có cái nào là xấu, nhưng đối với thế giới hữu hình này thì khác. Phải tùy theo cái biến của lòng người mà

năm tháng ngày giờ sẽ xê dịch, hư nên. Chư đệ muội lưu ý!

THĂNG.

II. THÁNH TÂM LÀM NÊN VƯƠNG ĐẠO

*NGÀY RẼM THÁNG GIÊNG NĂM ĐINH-TY (4-3-1977) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

THI

*Một bầu che chở khắp quần linh,
Xuân, Hạ, Thu, Đông cũng một tình;
Tạo-Hóa vận hành cơ Nhật Nguyệt,
Chan hòa mưa móc khắp nguồn sinh.*

**NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ TÁ DANH CAO-ĐÀI
TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT.**

Thầy các con! Thầy mừng các con nam nữ.

Hôm nay Thầy giảng trần để ban ơn cho các con. Mỗi con đều phải chí thành thọ hưởng hồng ân để vững vàng tâm chí tu thân học Đạo độ đời.

Năm xưa, Thầy vì tâm đạo chí thành của các con nên chọn ngày Thiên-Quan Tứ Phước thành lập Văn phòng Cơ Quan Phổ Thông Giáo-Lý Đại-Đạo để các con có cơ hội bồi công lập đức lần lên Thượng-Thừa phụng hành Thiên Đạo hiệp cùng Thần, Thánh tạo đời Thánh-Đức cho vạn linh. Nay được mười hai năm, các con vừa công-phu tu luyện, vừa hiến dâng cho Thầy, cho nhơn sanh, một phần nào tâm huyết và không quên gây dựng sứ mạng tiếp nối. Đó là một công quả xứng đáng trong

hàng Đại-Thừa Thiên Đạo vậy.

Ngày mai các con bắt đầu một niên trình mới nữa. Thấy nhìn các con chưa đủ Thần thông Pháp nhiệm để vun tưới thân xác, nên bị thời gian coi theo luật hữu hình hữu hoại.

Tuy nhiên đoạn đường sau cuối là đoạn đường quan trọng nhất của một kiếp người. Tỉnh hay mê, siêu hay đọa, sứ mạng có hoàn thành được hay không cũng chỉ giờ phút kết chung đó vậy.

Thấy mượn sử dụng Thánh-Đức ngày xưa mà nhắc nhở ngày nay. Các con muốn có một cõi đời Thánh-Đức thì phải có Thánh-tâm.

Chỉ có Thánh-tâm mới biết yêu thương nhơn loại. Người lãnh đạo thương dân mình như con đỏ, xem cái khổ của dân như chính mình khổ, cái vui của thiên hạ như cái vui mà mình có. Dân tựa vào sự thương yêu đó mà sống trong cảnh an lạc thái bình.

Thánh tâm làm nên Vương Đạo, Thánh-tâm hay Vương Đạo đều ở trong lòng mỗi người, lòng các con.

Nếu có được hay chưa được thì cơ biến diễn Thiên Địa tuần hoàn châu nhi rồi phục thổ. Cõi đời an lạc lâu hay mau đều tùy theo lòng giác ngộ của vạn linh. Biết thế các con hãy thương yêu diu dắt nâng đỡ lẫn nhau trên đường Đại-Đạo.

Thầy có dạy các con không thương được kẻ ghét con, thì không gần được Thầy.

Các con muốn gần Thầy, hiệp cùng Thầy thì hãy bỏ lòng thương ghét, lấp nẻo thị phi, đoạn dứt nhân quả. Bao nhiêu đó làm cho tánh Đạo các con sáng ngời. Các

con sẽ hóa giải mọi khó khăn khổ não để hiệp cùng Thầy.

Con ôi! trên đời không có nỗi đau khổ nào bằng tay tự chặt lấy tay, mình tự hủy diệt lấy mình. Muốn tránh nỗi khổ đó, các con hãy học lòng Tạo-Hóa bao la vô biên vô lượng mà ở đời.

Từ ngôn ngữ, hành động, tư tưởng, có tránh được oan nghiệt, sự thưởng phạt đã có luật nhân quả thừa trừ chí-công vô-tư, các con đừng dại dột gây thêm nhân, tạo thêm nghiệp nữa.

Các con hàng Thiên-ân trong Đại-Đạo hãy cố dốc chí làm nên gương mẫu của sự thương yêu thì quyền pháp Đại-Đạo mới trọn tay thực hiện được. Cộng với công-phu tu luyện của các con, đó là tu chứng của kết quả sau cùng trong trường tiến hóa của các con.

THI

*Con có Thánh-Tâm sẽ có Thầy,
Thầy là Cha cả của Đông, Tây;
Tây, Đông đâu biết hay không biết,
Thì đức háo-sanh cũng thế này.*

Thầy ban ơn lành chung tất cả các con...

12. GIÁ TRỊ CỦA SỰ HIỂN DÂNG

*Cơ QUAN PTGL, ngày 29 tháng 2 Mậu Ngọ (6-3-1978) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Nay chư hiền đệ muội đã học hiểu lời dạy của Đức Đạo Tổ Lão Quân, đã quyết tâm cầu tu giải thoát, quyết tâm tự nhận sứ mạng Đại Thừa, Bản Đạo vô cùng cảm động. Có như thế thì hột giống Thánh đức dẫu nhỏ bé đến đâu cũng có thể đâm tược nảy mầm, để một sanh hai, hai sanh ba, sanh sanh vô cùng vô tận mới đủ điều kiện tạo đời Thánh đức sau Hội Long Hoa.

Này chư hiền đệ hiền muội! Muốn tu hành đúng theo Thánh ý Thiên cơ, thì hành giả phải có ý chí tự nguyện hiển dâng.

Nhưng hiển dâng cho ai?

Có phải hiển dâng phục vụ cho Đạo Lý hay hiển dâng phục vụ cho Thượng Đế?

Cười...! cười...! Thượng Đế vốn Hư vô, hiển dâng để phục vụ đó là ý hướng cao quý nhất, nhưng hành giả phải tu từ vạn thù đến vô sai biệt, từ hữu thể đến Hư-vô, cùng Thượng Đế.

Đạo là đầu mối vẫn xoay to tát trong lý đơn nhưt

của Vũ-trụ vạn vật. Hành giả muốn tự nguyện hiến dâng phục vụ cho Đạo Lý là đã biết chọn sống, cái sống đương nhiên trên đường tiến hóa.

Nhưng muốn thế, cần phải có tâm linh, ý chí can trường để khắc phục bản thân và chấp nhận mọi cuộc vắn xoay biến dịch của Đạo và phải tác động hòa hợp vào mọi sự vật, mọi hoàn cảnh để xiển dương đạo lý, song cũng không bị khuấy lấp bao che hay xa lìa cái lý đơn nhất đó, thì giá trị hiến dâng phục vụ mới cao quý, mới đúng nghĩa của con người tự nguyện hiến dâng.

Trên đường thiên lý mưu cuộc sinh tồn, chư đệ muội phải giải quyết từ giai đoạn đắc thất, hưng vong giữa cuộc đời đạo lý không bắt chư đệ muội phải như thế này hay thế khác.

Đạo là lẽ sống chơn thường hằng tại của chư đệ muội. Biết Đạo, chư đệ muội sẽ biết tìm cầu chánh tâm diệt dục, chọn lối phản bốn hoàn nguyên để tự nguyện hiến dâng vào Đại Thừa Thiên Đạo.

Trong khi đó chung quanh chư đệ muội đầy đây những cảnh khổ đau cười khóc của thế nhân, những lòng tham dục, sân si, lợi danh, vật chất, yêu ghét thân thù, sân hận đấu tranh rồi thiên chấp, vị ngã độc tôn. Các thứ đã dồn ép con người vào cực đoan thái quá, bất cập, đạo lý bị mờ đi.

Muốn cảnh tỉnh thì phải làm sao?

Sống trong tập thể xã hội nhân quần dù chư đệ muội không muốn lập vị trước thiên hạ, những hình thức tổ chức, qui ước, giáo điều để nêu lên điểm lập vị của chư đệ muội.

Thế muốn hòa mình cùng chúng sanh để phổ độ chúng sanh thì phải làm sao?

Giải quyết vấn đề không phải là khó, chỉ khó là chư đệ muội có thể hiện được Đạo qua hình thức, tổ chức, giáo điều, giáo pháp, cho mỗi chức vụ, nhân viên đó thôi.

Hôm nay toàn thể Cơ Quan chư hiền đệ muội đem đức tin, hoài bão hiến dâng lên Chí Tôn Thượng Đế làm Bản Đạo rất vui mừng trước Tam Giáo Tòa để lãnh lấy Thiên ân sắc tứ từ Đức Chí Tôn Thượng Đế, trước sứ mạng thiêng liêng cao cả để tu lên hàng chánh đẳng trên cõi Phật Tiên.

Chư đệ muội hãy thành tâm hành lễ thọ nhận huấn từ, Bản Đạo xin tuyên đọc:

HUẤN TỪ

*Đại Từ Phụ Ngọc Hư sắc tứ,
Ban Thiên ân nam nữ hiến tiên;
Phụng hành lý Đạo cơ Thiên,
Song tu Tánh Mạng pháp quyền xương mình

Đạo vô vi chấp tình cầu tánh,
Thế vô thường vạn hạnh dung thông;
Nhơn nhơn tự hữu chủ ông,
Hòa quang hôn tục chí công vạn hành.

Vi nhân tử tài thành nhân vị,
Phật Thánh Tiên nhất lý do hà;
Vô tư, vô dục, vô tà,
Từ bi, bác ái, trung hòa lợi sanh.

Chuyển nhơn dục loạn thành thế trị,
Hoằng Đạo cơ chơn lý hiển dương;*

*Quân bình tâm vật kỹ cương,
Thân hình cu diệu tứ phương cộng đồng.*

*Tu chứng quả biến thông vô tận
Đắc nhất trung trực tấn Cao Đài;
Thiên nhân chánh vị hòa hài,
Vạn đồ cổ vãng kim lai thủ thành.*

*Thử sử mạng dương sanh hoàng giáo,
Thị Đại Thừa Thiên Đạo tiến tu;
Kỳ khai nhất bốn vạn thù,
Vạn thù qui nhất công phu siêu phạm.*

Ngọc Hư Cung sắc tứ.

---

13. TU LUYỆN THÂN, TÂM

*ĐÀN CƠ RÀM THÁNG GIÊNG MẬU NGỌ (21-02-1978) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

THI

*Vì đời GIÁO Đạo giúp đời an,
Vạn Pháp qui TÔNG tránh nội loạn;
Chỉ có Chơn Nhơn hoàng Đại Đạo,
Cùng trong Đại Đạo sống thanh nhàn.*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Bản Đạo rất hoan hỉ đến với chư đệ muội để xem qua các phần hành trong Lục Cá Nguyệt và chỉ dẫn thêm chư hiền đệ, hiền muội.

Xuân Mậu Ngọ cũng như mười hai Xuân qua theo chu kỳ của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Xuân không khác gì những mùa Xuân trước, cũng lại cũng qua trong cõi đất Trời, điểm tô cho vạn vật muôn màu, muôn vẻ, thế chư đệ muội có vui vẻ đón Xuân trong đêm Giao Thừa hay còn những gì khác hơn?

Cười... Xuân là lòng thiên nhiên tạo vật nên mới gọi là Đạo, là tâm, là vĩnh cửu an nhiên tự tại. Đêm giao thừa đầu trong khung cảnh đón Xuân có được như Đinh Tỵ hay khác hơn thì Xuân vẫn là Xuân, khí tiết điều hòa,

trăm hoa đua nở.

Người có Xuân tâm sẽ thấy hân hoan đón Chúa Xuân trong niềm vui sứ mạng thì cảnh sẽ do tâm mà hòa hợp êm đềm. Chính cái lặng lẽ êm đềm ấy mới thấy được mâu vi minh triết. Thiêng Liêng có đến hay có dùng tiếng nói vô thanh đàm đạo Xuân nhật thì cũng không ngăn ngại, vì trong mỗi người con tin của Thượng Đế đều có Thiên ân, nên Phật, Tiên, Thánh, Thần nào có xa cách. Hễ có cảm thì có ứng. Chung rượu, miếng quà mà lòng Xuân thông cảm thì có chi mà mong đợi.

Hiển đệ Tổng Thư Ký đệ nạp phúc trình cho Bản Đạo kiểm duyệt.

Nầy chư hiền đệ, hiền muội! Vì Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đạo Trời mà chư đệ muội là những người có tâm, có chí được Thượng Đế ban ơn cho kết hợp lại cùng tu, cùng học, cùng hành, cùng tiến bước trên Đại Thừa Thiên Đạo để cứu đời trong Tam Kỳ Phổ Độ, nên cần có phúc trình Tam Cá Nguyệt để minh chứng những công phu, công quả của mỗi chức vụ trong Cơ Quan có tinh tiến kết quả được đến đâu mà điu dặt, chớ có đòi hỏi những giấy mực nầy mà làm chi cho cực lòng người viết mà không có lợi gì vào đâu.

Người tu hành học Đạo nhận lãnh sứ mạng Thiên ân thì phải tinh nghĩa nhập thần vào sứ mạng, vào trách nhiệm, thì khi viết phúc trình tinh thần trách nhiệm mới hiển bày qua lời văn nét bút, bằng chứa tha thiết tư duy, thì khi viết là gắng gượng nên thần lơ mờ, có khi còn hiện lên những điểm lao xao rắc rối nữa là khác.

Mười hai năm có lẽ, tâm Đạo chí thành của chư đệ muội đã được Thượng Đế ban ơn, dầu bị khảo đảo song

cũng còn bám víu lấy Thiên ân làm sự sống. Thế nên trong giai đoạn nầy cần phải ý thức hơn nữa, tu luyện thân tâm từng giờ, từng phút để đương kham trách nhiệm trước cơ Đạo, cơ đời.

Người tu lúc nầy hơn lúc nào hết phải hòa mình vào mọi cảnh, mọi giới, có thương yêu mà không có đối lập, có trách nhiệm mà không có hậu ý, dễ thương, dễ mến hơn người thì mới độ được người. Bằng chẳng được vậy thì không nên được việc gì mà càng thêm mệt mỏi.

Đây Bản Đạo để lời chúc chư hiền đệ hiền muội trong năm Mậu Ngọ tâm đức chói ngời, Đạo hạnh tròn sáng như ngày Thiên Ân Tứ Phước Thượng Đế ban cho và ngày phân tách giáng sanh của Thái Thượng Lão Quân, được lãnh sứ mạng Thiêng Liêng cao cả.

Nhớ hai điểm ấy để kiểm phê nội bộ, củng cố hàng ngũ chức vụ các cấp. Mỗi người phải tự cầu, tự kiểm, tự khép mình trong kỷ luật để mỗi người đều được chánh vị, chánh danh. Như thế mới kính mến nhau mà giữ lễ với nhau. Có lễ thì trật tự được an bày và phụng sự mới hoàn thành được vậy.

THẮNG.

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
ẤT MÃO (1975)
CƠ - QUAN PHỔ - THÔNG GIÁO - LÝ ĐẠI - ĐẠO
SƯ TẬP